

jazz

KWINTET MET TOPBEZETTING

★★★★☆

Oxymore Quintet: idem.

TryTone.

Violist Oene van Geel en basgitarist Mark Haanstra spelen al tien jaar samen in allerlei groepen, en delen interesses als de variatietechnieken en ritmes van de Indiase muziek. Nu hebben ze hun eigen band opgericht, en dat Oxymore Quintet heeft een ware topbezetting. Vanaf het eerste nummer is het genieten van Haanstra's soepele, melodieuze basspel en Van Geels gepassioneerde lijnen. Maar ook saxofonist Guillaume Orti imponeert, met een stroom goede ideeën, en Harmen Fraanje is een van de origineelste pianisten die de laatste jaren in Nederland zijn opgekomen. Drummer Chander Sardjoe houdt de grillige, soms Zappa-achtige composities strak bij elkaar. De muziek leunt tegen de jazzrock aan, maar dan zonder imponeergedrag, en het kwintet kan ook ingetogen spelen in stemmige sfeerstukken.

ZELFS DE BALLAD KLINKT VITAAL

★★★★☆

Gerald Wilson Orchestra: Monterey Moods.

Mack Avenue.

De Amerikaanse componist en arrangeur Wilson is bijna 90 en heeft nog voor Jimmie Lunceford, Basie en Ellington gewerkt, maar gaat stug door met het schrijven van zijn eigen, even luchtige als krachtige muziek. In de suite voor het Monterey Festival die het grootste deel van de cd beslaat, varieert hij een thema in diverse jazz 'stemmingen': een wals, een ballad, Latin, blues, enzovoorts. Dat doet hij met bedrieglijk eenvoudige, doeltreffende middelen, niets baanbrekends maar met altijd iets individueels in de samenklanken. De sfeer is zonnig, zelfs de ballad wordt vitaal aangezet. Hij heeft ook solisten uitgenodigd met een eigen geluid, zoals tenorist Ron Blake en bari-ton saxofonist Ronnie Cuber, al zullen de dwarsfluithaters moeite hebben met de ruimte die speciale gast Hubert Laws krijgt.

Frank van Herk